

borg Skove om Sommeren er 2 Kr. 20 Øre, er den i Nøddebo 2 Kr. 50 Øre, i Esrom 2 Kr. 52 Øre, i Maarum 2 Kr. 50 Øre, i Viborg 2 Kr. 50 Øre og i Feldborg 2 Kr. 40 Øre. Saaledes er Forholdet for Mændenes Vedkommende, og et lignende Forhold er herskende med Hensyn til Lønningen for Kvinderne. Og ser man paa Vinterdaglønningen, viser det sig ligeledes, at i Silkeborg Skovdistrikt er Daglønningen gennemgaaende lavere end i de fleste andre Skovdistrikter. I Silkeborg er Daglønningen 1 Kr. 60 Øre, i Viborg 1 Kr. 64 Øre—2 Kr., i Palsgaard 1 Kr. 80 Øre—2 Kr., i Feldborg 2 Kr., i Klosterheden m. m. 1 Kr. 80 Øre—2 Kr., i Nøddebo 2 Kr. osv. Man ser saaledes, at Silkeborg Skovdistrikt staar blandt de laveste, hvad Daglønningen til Skovarbejdere angaar. Hvis man vil udregne, hvad Timelønningen derefter vil blive, saa er det jo oplyst, at Arbejdstiden gennemgaaende er $9\frac{1}{2}$ Time om Dagen, og Timelønningen vil da for Vinterarbejdet blive 17 Øre og for Sommerarbejdet ca. 23 Øre. Ser man paa Akkordpriserne, viser det sig ogsaa, at disse gennemgaaende ere lavere for Silkeborg Skovdistrikts Vedkommende end for de fleste andres Vedkommende. Jeg skal ikke gaa i Detailler angaaende disse Spørgsmaal, da ærede Medlemmer selv kunne sætte sig ind i det ved at se paa det Materiale, som findes i Bilaget, og som giver ret udførlige Oplysninger i saa Henseende. Jeg skal dog nævne, at f. Eks. Akkordprisen for Skærveslagning for Silkeborg Skovdistrikt er opført til 15 Kr. pr. Kubikfavn, medens det for Københavns 2det Skovdistrikt er opført til 22 Kr. og for Falsters Skovdistrikt til 23 Kr. Det er, synes jeg, en ret stor Prisforskel. Nu tror jeg ikke i mindste Maade, at Akkordpriserne eller Daglønningen er for høj i de andre Skovdistrikter; tværtimod tror jeg, at der overalt trænges til Forhøjelse. Men der kunde dog maaske være Anledning til, som ogsaa Skovarbejderne have ønsket, at faa hele dette Forhold taget op til grundig Undersøgelse, om der ikke i de forskellige Skovdistrikter findes saa ulige Forhold, at der var Anledning til at foretage en Udligning samtidig med, at der fandt en almindelig Forhøjelse Sted.

Den højtærede Landbrugsminister dvælede med saa stor Omhu ved det knudrede Brænde. Ja, hvis man ser paa Prisen for knudret Brænde i Silkeborg Skovdistrikt, viser det sig ogsaa, at der er Knuder der med Hensyn til Betalingen derfor. Det fremgaar af Betænkningen, at for knudret

og beskadiget Brænde faar man i Silkeborg Skovdistrikt 2 Kr. 20 Øre pr. Favn, medens man f. Eks. paa Buderupholm faar 2 Kr. 40 til 2 Kr. 80 Øre, i Viborg Skovdistrikt 2 Kr. 40 Øre, i Palsgaard 2 Kr. 80 Øre osv. Altsaa Silkeborg Skovdistrikt er betydeligt lavere med Hensyn til Betalingen ogsaa for dette Akkordarbejde, og det har saa meget mere Betydning, som netop dette Arbejde er noget af det væsentligste Skovarbejde, som Skovarbejderne have at udføre i Silkeborg Skovene.

Men saa er dertil endvidere at bemærke, at i enkelte andre Skovdistrikter har man stillet sig velvilligt overfor Skovarbejderne paa andre Omraader. Der findes saaledes i Betænkningen en Note, som jeg synes, der er Anledning til at bemærke, for de sjællandske Skovdistrikter og i det hele taget Skovdistrikterne paa Øerne, hvori det hedder, at her gives der foruden de i Tabellen anførte Priser almindeligvis ekstra Betaling for særlig besværlig Skovning og for Udslæbning. Det er altsaa en Imødekommen, man har vist overfor Skovarbejderne i disse Distrikter, og som selvfølgelig kan have ikke ringe Betydning, men som ikke vises Skovarbejderne i Silkeborg Skovdistrikt. Naar man ser Betalingen for Akkordarbejde, vil man finde, at denne Begunstigelse har ikke ringe Betydning ved Udførelsen af dette Arbejde. Endvidere er det oplyst for mig af Skovarbejderne i Silkeborg, at den saakaldte Kulturbeskyttelse, det vil sige Omhugningen af de selvbesaaede Planter, maa Skovarbejderne i Silkeborg Skovdistrikt udføre, uden at faa nogen som helst Betaling for dette Arbejde, der tager ikke saa lidt Tid.

I det hele taget tror jeg, man kan sige, at der overfor Arbejderne i Silkeborg Skovdistrikt fra Skovriders Side vises en Smaalighed og en Karrighed, som i ikke ringe Grad bidrager til at nedsætte Udbyttet af deres Arbejde. Jeg har under Sagens tidligere Behandling her i Salen oplyst, at dette lille Beløb af 50 Kr., som Skovrideren kan raade over til Uddeling blandt Skovarbejderne, og som nærmest tilstodes, fordi man ikke kunde gaa ind paa at yde disse Arbejdere Erstatning for Slittage paa Værktøj, har Skovrideren ikke fundet Anledning til at udbetale, men har tilbageholdt. Det er jo meget muligt, hvis Skovrideren vilde vise nogen Velvillie overfor Arbejderne, at disse saa ogsaa kunde tjene noget mere, men efter hvad den højtærede Landbrugsminister i Dag har oplyst, ere Arbejderne ganske